БРОЙ – VI

“Вик от вековете”

ОУ “ХРИСТО БОТЕВ” С. РЪЖЕВО КОНАРЕ

УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК

Редактори

Петя А. Стоенчева

Алекс Я. Кибритов

Ще прочетете

Исторически личности от света:

Рубрика на Петя Стоенчева

Редовните статии на Антия Кенет

Удкок – Жените в историята.

Репортажите на Христиана Гърневска

Какво щеше да стане ако... – Една рубрика на Алекс Кибритов

Петя Стоенчева - „Личности, променили света“

„Личности, променили света“ е рубрика, посветена на най-влиятелните фигури от човешката история – владетели, учени, пътешественици, мислители, реформатори, творци и революционери. Във всеки епизод представяме една ключова личност, която със своите идеи, дела и открития е оставила траен отпечатък върху развитието на цивилизацията.

Мрачната страница на XX век: Историята на Адолф Хитлер

Адолф Хитлер е една от най-противоречивите и мрачни фигури в световната история. Роден на 20 април 1889 г., той първоначално мечтае да стане художник. Като млад кандидатства във Виенската художествена академия, но не е приет. Въпреки разочарованието си, продължава да рисува предимно пейзажи и сгради – интерес, който остава важна част от ранните му години.

По-късно животът му поема в съвсем различна посока. Хитлер става лидер на Нацистката партия и през 1933 г. поема управлението на Германия. Неговият режим установява тоталитарна власт, основана на агресивен национализъм, строга пропаганда и преследване на различни групи хора.

По време на управлението му започва Втората световна война – един от най-разрушителните конфликти в историята, довел до огромни човешки и материални загуби по целия свят. В този период се извършва и Холокостът – систематично избиване на милиони евреи и представители на други малцинства.

Историята на Хитлер се изучава и днес, защото напомня колко опасни могат да бъдат омразата, диктатурата и нетолерантността.

Антия-Найджела Удкок- „Жените в историята“

„Жените в историята“ представя значими личности от различни епохи, които със своите идеи, дела и решителност са допринесли за развитието на човешката цивилизация. Този раздел акцентира върху ролята на жените в обществото и разкрива техния принос в области като наука, политика, изкуство, образование, култура и социални промени.

Красивата бунтарка на Аржентина.

Евита Перон – жената, превърнала се в символ на надеждата

Ева Перон, известна по целия свят като Евита, е една от най-запомнящите се жени в историята на Аржентина. Нейният живот прилича на филм – започва в бедност, преминава през славата и завършва с превръщането ѝ в истинска легенда. Родена на 7 май 1919 година в малко аржентинско селище, Ева израства в трудно семейство и още от дете разбира какво означава бедност и несправедливост.

Тя мечтае за по-добър живот и едва на 15 години заминава сама за столицата Буенос Айрес, където започва да работи като актриса. Красивият ѝ глас, увереното поведение и силният характер бързо я правят известна по радиото и в киното.

Съдбата на Ева се променя напълно, когато среща Хуан Перон – военен и политик, който по-късно става президент на страната. Двамата се влюбват и се женят, а след идването му на власт Ева вече е позната на всички като Евита. За разлика от много други съпруги на държавни лидери, тя не стои далеч от народа.

Евита започва да посещава бедните квартали, болниците и домовете за сираци. Тя говори с обикновените хора, помага им с пари, дрехи и лекарства и се превръща в символ на надеждата за хиляди аржентинци. Особено силна била подкрепата ѝ към жените – тя се бори те да получат право на глас и да имат по-важно място в обществото.

Хората я обичали толкова много, че често я наричали „майката на бедните“. Евита умеела да изнася вдъхновяващи речи пред огромни тълпи и винаги говорела емоционално и искрено.

Въпреки славата и богатството около нея, тя никога не забравя откъде е тръгнала. Животът ѝ обаче е кратък. През 1952 година Евита умира едва на 33 години от тежка болест. Цяла Аржентина потъва в скръб – милиони хора излизат по улиците, за да се сбогуват с нея. И до днес името на Евита Перон остава символ на доброта, смелост и борба за справедливост. Нейната история доказва, че дори човек, израснал в бедност, може да промени живота на милиони хора и да остане завинаги в сърцата им.

Христиана Гърневска - Исторически репортажи

Христиана Гърневска е автор, който подготвя исторически репортажи, съчетаващи прецизно проучване, ясно поднесени факти и увлекателен разказ. Тя представя миналото чрез жив, достъпен и авторитетен стил на писане, който превръща историческите събития и личности в близки и разбираеми за читателя. Нейната работа цели да събуди интерес към историята и да покаже връзката ѝ със съвременния свят.

Традиции и обичаи на Гергьовден

Гергьовден е един от най-обичаните и почитани празници в България. Той се празнува на 6 май в чест на Свети Георги Победоносец, който е символ на смелостта, силата и победата на доброто над злото. На този ден имен ден празнуват много българи, носещи имената Георги, Гергана, Гинка, Ганка и други производни.

Свети Георги живял през III век и бил смел римски войник.

Той бил известен със своята силна християнска вяра и отказал да се отрече от нея, въпреки преследванията срещу християните по времето на император Диоклециан. Заради своята вярност към Христос Георги бил подложен на тежки мъчения и загинал като мъченик. След смъртта му хората започнали да го почитат като светец и закрилник на храбрите хора. Най-известната легенда за него разказва как победил страшен змей и спасил цял град от бедствие.

Така Свети Георги се превърнал в символ на победата на доброто над злото.

В българските народни традиции Гергьовден е празник на пролетта, здравето и плодородието. Хората вярвали, че от този ден природата се събужда за нов живот. Рано сутринта се берат цветя и зелени клонки, с които се украсяват домовете и домашните животни за здраве и късмет. На празничната трапеза традиционно присъстват печено агне, обреден хляб и млечни продукти.

Според народните вярвания тези обичаи носят благополучие и изобилие през цялата година. Днес Гергьовден е и Ден на храбростта и Българската армия. В много градове се организират тържества и военни паради в чест на българските войници. Празникът съчетава християнската вяра, българските традиции и уважението към смелостта и героизма. Затова Гергьовден продължава да бъде един от най-светлите и обединяващи празници за българския народ.

Той бил известен със своята силна християнска вяра и отказал да се отрече от нея, въпреки преследванията срещу християните по времето на император Диоклециан. Заради своята вярност към Христос Георги бил подложен на тежки мъчения и загинал като мъченик. След смъртта му хората започнали да го почитат като светец и закрилник на храбрите хора. Най-известната легенда за него разказва как победил страшен змей и спасил цял град от бедствие.

Рекламна страница

Купи агнешкото навреме.

Иначе ще обясняваш защо има кренвирши.

Купи си нещо лъскаво.

Светът няма да се впечатли сам.

Не обещаваме „хилядолетен райх“.

Само добри новини и безплатна доставка на вестника до вашия дом.

Купи повече храна.

Винаги идва „още един човек“.

Салатата е за украса.

Алекс Кибритов – „Какво щеше да стане ако...?“

Тук се потапяме в светове, които можеха да съществуват: Земята без Луна, история, протекла по друг начин, или ежедневие, променено от непредвидими обрати. Чрез тези „какво ако“ сценарии учениците изследват как малки и големи промени могат да променят живота, обществото и целия свят, и се учат да разбират последствията от действията и изборите.

Когато слънцето угасне...

В деня, в който Слънцето угасне, човечеството няма да разбере веднага. Осем минути Земята ще продължи да живее в измамна нормалност – птиците ще летят, вятърът ще движи дърветата, хората ще вървят по улиците, без да подозират, че в сърцето на Слънчевата система вече е настъпила смърт. И тогава светлината ще изчезне.

Небето ще потъне в чернота, каквато човешките очи никога не са виждали. Не нощ, а безкрайна космическа празнота. Звездите ще светят студено над замръзващата Земя, а паниката ще обхване света за минути. Градовете ще се осветят от последните електрически лампи, докато температурите започват бавно и безмилостно да падат.

Още през първите дни студът ще се превърне във враг на всичко живо. Реките ще се сковат, океаните ще започнат да замръзват от повърхността, а горите ще умират в тъмнината. Без слънчева светлина фотосинтезата ще спре. Растенията ще загинат първи, след тях животните, а после и хората. Светът, който милиарди години е кипял от живот, ще започне да се разпада в ледена тишина.

След седмици Земята вече няма да прилича на планетата, която познаваме. Снегът ще покрива мъртвите градове, небостъргачите ще стоят като замръзнали паметници на изчезнала цивилизация, а последните оцелели ще се крият под земята, в бункери и дълбоки станции, борейки се за остатъци от топлина и енергия. Навън температурите ще бъдат толкова ниски, че човек би замръзнал за минути.

Само в най-дълбоките части на океаните, около горещите термални извори, животът може би ще продължи да съществува още известно време — далеч от повърхността, далеч от мъртвото небе. Но дори и там краят ще бъде неизбежен.

Ако на Гергьовден няма месо,
официално не си бил домакин.

Ако Слънцето изчезне напълно, Земята ще загуби и своя невидим пазител — гравитацията му. Планетата ще напусне орбитата си и ще се понесе сама през безкрайния космос. Без изгреви. Без дни. Без сезони. Само една замръзнала сфера, носеща руините на свят, който някога е бил жив.

Самочувствието не се продава.
Но това палто помага.

Купете нови шарени обувки!
Защото животът е твърде кратък за скучен стил.

И така, след милиарди години светлина, топлина и живот, Земята ще се превърне в тъмен гроб, изгубен сред звездите. А Слънцето — звездата, дала начало на всяко дърво, всяко море и всяко човешко сърце — ще остане само спомен за една вселена, в която някога е съществувал живот.